

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 10. sierpnia 1909.

Treść: (№ 118—120.) 118. Rozporządzenie, dotyczące egzaminów szczególnych w Akademii ziemiaństwa. — 119. Ustawa, dotycząca wyrobu zapalek i innych towarów zapalnych. — 120. Rozporządzenie, dotyczące nazwy urzędu podatkowego Engelszell w Austrii górnej.

118.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministrem rolnictwa z dnia 9. lipca 1909,

dotyczące egzaminów szczególnych w Akademii ziemiaństwa.

Co do egzaminów szczególnych w Akademii ziemiaństwa wydaje się następujące nowe postanowienia, które mają wejść w życie z rokiem szkolnym 1909/10.

§ 1.

Zwyczajni słuchacze akademii ziemiaństwa mają w myśl § 19. statutu tej akademii prawo składania egzaminów szczególnych (egzaminów postępu) z przedmiotów, na które uczęszczali.

Regulamin egzaminów rządowych akademii postanawia, o ile złożenie egzaminów szczególnych wymagane jest do przypuszczenia do egzaminów państwowych w Akademii ziemiaństwa.

§ 2.

Egzamina szczególne odbywają się publicznie; co najmniej trzy dni naprzód należy podać je do

wiadomości przez przybicie obwieszczenia na czarnej tablicy.

§ 3.

Egzamina odbywają się w zasadzie z końcem półrocza a mianowicie albo w ciągu ośmiu dni po zamknięciu odnośnych wykładów, na które kandydat uczęszczał, albo z początkiem półrocza bezpośrednio następującego, jednak najpóźniej w ciągu czterech tygodni po upływie zwyczajnego terminu wpisów.

Na odbycie egzaminów szczególnych poza tymi terminami może zezwolić rektor tylko na prośbę pisemną oraz za złożeniem taksy w kwocie 10 K w kasie kancelaryi rektorskiej.

Egzamin szczególny złożony z niedostatecznym wynikiem można powtórzyć za zezwoleniem rektora na prośbę pisemną i za złożeniem wspomnianej taksy w terminie, który wyznaczy egzaminator.

Drugie powtórzenie egzaminu bezskutecznego wymaga nadto przyzwolenia grona profesorów.

Kto przy drugim powtarzaniu egzaminu powtórnie nie odpowie wynaganiom, może tylko wówczas poddać się jeszcze raz egzaminowi według poprzedzających postanowień, jeżeli uczęszczał ponownie na odnośne wykłady.

Egzamin złożony z wynikiem tylko dostatecznym można raz powtórzyć pod przytoczonymi warunkami.

Jeżeli nie dotrzymano oznaczonych terminów, taksy przepadają.

§ 4.

Egzamin odbywa się ustnie, według potrzeby także pisemnie. Rozstrzygając o wyniku egzaminu należy uwzględnić również zdolności kandydata okazane przy pracach w salach konstrukcyjnych i pracowniach.

Wynik wyraża się w świadectwie podpisanem przez egzaminatora i rektora notami „celująco“, „bardzo dobrze“, „dobrze“, „dostatecznie“ i „nie-dostatecznie“.

§ 5.

Taksa za egzamina odbyte poza zwyczajnym terminem i za egzamina powtórne przypada egzaminującemu docentowi.

§ 6.

Śluchacze nadzwyczajni nie mają prawa składania egzaminów szczególnych.

Jeżeli docenci przypuszczają ich do składania egzaminów z przedmiotów słuchanych, mogą im wydać z tego powodu tylko świadectwa prywatne.

Stürgkh wr.

Bráf wr.

119.

Ustawa z dnia 13. lipca 1909, dotycząca wyrobu zapalek i innych towarów zapalnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Do wyrobu towarów zapalnych nie wolno używać białego lub żółtego fosforu.

Towarów zapalnych, sporządzonych przy użyciu białego lub żółtego fosforu nie wolno w sposób przemysłowy wystawiać na sprzedaż, sprzedawać albo w inny sposób wprowadzać do handlu.

Nie wolno nadal urządzać nowych przedsiębiorstw, w których do wyrobu towarów zapalnych używać się ma białego albo żółtego fosforu.

Powyższe postanowienia nie mają zastosowania do lontów służących do zapalania górniczych lamp bezpieczeństwa.

§ 2.

Upoważnia się Ministerstwo handlu, aby w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych zabroniło ze względów zdrowia i bezpieczeństwa

używania pewnych mas zapalnych i mas do powlekania w celu wytwarzania towarów zapalnych w sposób przemysłowy albo uczyniło zawisłem używanie tych mas od spełnienia pewnych warunków co do urządzeń przedsiębiorstwa tudzież co do opakowania towarów zapalnych wchodzących do handlu.

§ 3.

Upoważnia się Ministerstwo handlu, aby w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych nabyło i dostarczyło przedsiębiorcom przepisów nowych sposobów wyrobu towarów zapalnych przedstawiających szczególną rękojmię dla zdrowia i bezpieczeństwa robotników zatrudnionych przy wyrobie towarów zapalnych tudzież dla zdrowia i bezpieczeństwa publiczności.

§ 4.

Inspektorowie przemysłowi są upoważnieni do pobierania we wszystkich przedsiębiorstwach, w których wytwarza się towary zapalne, będących tam w użyciu próbek chemikaliów, mas zapalnych i mas do powlekania oraz gotowych towarów zapalnych.

Co do kontroli nad sprzedażą towarów zapalnych mają zastosowanie postanowienia ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z roku 1897, z tą zmianą, że odpada prawo do odszkodowania za wzięcie próbki, jeżeli na podstawie tej próbki władza polityczna wydała po myśli niniejszej ustawy orzeczenie karne albo orzekła utratę oddośnego towaru.

§ 5.

Przekroczenia niniejszej ustawy albo zarządzeń, wydanych na jej podstawie, będą karac, o ile czyn nie podlega karze według powszechnej ustawy karnej, władze polityczne, a to przekroczenia § 1., ustępu 1. i 3. grzywną aż do 3000 K albo aresztem aż do trzech miesięcy, przekroczenia § 1., ustępu 2., grzywną aż do 1000 K albo aresztem aż do jednego miesiąca, przekroczenia zarządzeń wydanych na podstawie § 2. grzywną aż do 2000 K albo aresztem aż do dwóch miesięcy. Karę aresztu należy nałożyć, jeżeli zachodzą obciążające okoliczności, zwłaszcza jeżeli sprawca był już karany z powodu podobnego przekroczenia.

Obok kary należy orzec utratę przedmiotów wbrew zakazowi sporządzonych albo wprowadzonych do handlu i to bez względu na to, czy należą do osoby zasądzonej, czy też nie. Jeżeli ściganie pewnej osoby albo zasądzenie jej jest niewykonalne, należy orzec samoistnie co do utraty towaru.

Jeżeli nałożono grzywnę, wówczas należy podać zarazem karę aresztu, jaka ma na wypadek nieściągalności kary pieniężnej wstąpić w jej miejsce,

przyczem winno się wymierzyć za każdym 30 K jeden dzień aresztu; areszt nie może trwać dłużej jak trzy miesiące.

§ 6.

Przepisy § 1., ustępu 1., tudzież § 2. wchodzi w życie dnia 1. stycznia 1912, przepisy § 1., ustępu 2., dnia 1. lipca 1912, inne postanowienia z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi handlu, który porozumie się z Moim Ministrem spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 13. lipca 1909.

Franciszek Józef wkr.

Bienert wkr.

Haerdtl wkr.

Weiskirchner wkr.

120.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. lipca 1909,

dotyczące nazwy urzędu podatkowego Engelszell w Austrii górnej.

Stosownie do zmiany nazwy sądu powiatowego Engelszell w Austrii górnej zarządzanej rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 6. lipca 1909, Dz. u. p. Nr. 105, będzie także urząd podatkowy Engelszell nosił w przyszłości według swej siedziby urzędowej nazwę „Urząd podatkowy Engelhartzell“.

Biliński wkr.

Report of the Board of Directors
of the
First National Bank of
New York

For the year ending
December 31, 1875

NEW YORK

26

Printed and Published by
J. B. Rouse, 26 N. 2d St., N. Y.

Entered as Second-Class Matter, July 16, 1879,
under No. 1053, Post Office at New York, N. Y.,
acceptance for mailing at special rate of postage
provided for in Act of October 3, 1917, authorized
on July 16, 1918.